

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Boite_028 | Ultimes papiers](#)[Collection Boite_028-6-chem | Galien. Item\[Galinoy. Peri aphrodisio - suite\]](#)

[Galinoy. Peri aphrodisio - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb028_f0660

SourceBoite_028-6-chem | Galien.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 22/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

ΓΛΑΥΝΟΥ ΠΕΡΙ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ.

913

POLEMON.

ιον Βαλ. IV
η μάλλον η κιν-
τρώ σύναυτι χρήσ-
η διειπαν ἔχον-
τρικτονιαν· οἱ
περιουσίες τῷ
νοι τὴν χρήσι-
στι, καὶ ὅσοι φ-
ῦ σῆμα τοῖς ο-
ἷς δὲ αὐθεντι-
κὲ μετέ πατέρα.
σερούσιαν
η ουρεχών
καὶ πυρετώδη-
ζέτουσι. τοιού-
των ἀφροδιτών χ-
ρον ἔγραμμεν
καὶ δυστιχο-

Ed. Chart. VI. [510.]

τοῖς μελαγχολικοῖς· ταῦτα δὲ πανόμενα ταχέως ἐπὶ ταῖς τῶν
ἀφροδιτών χρήσεοι. ταῦτ' ἀναλογιζόμενός μοι μεγάλοις φαι-
νεται βλάπτειν ή τοῦ σπέρματος ἐπίσχεσις, ἐφ' ὧν αὐτό τε
φύσεις κακοχυμότερον καὶ πλέον, ἀργότερος τε ὁ βίος, καὶ
τῶν ἀφροδιτών μὲν ἡ χρήσις πρότερον μέρη ἵστην πάντα,
μετα ταῦτα δὲ ἀθρόως ἐγκρατεῖς ἐγενήθησαν, λογχοῖ τε καὶ
νέοι. τούτοις ή τοῦ σώματος ξεις εἰς ἀραιότητα πλέον ἥπερ
ἡ δύναμις εἰς ὀξύωσιταν ἀλλοιοῦται· καὶ τις ἐπανόρθωσις
διὰ τῶν συναγόντων καὶ στριγόντων γίνεται αὐτοῖς, ὅποιν
ιστι παρασκευαστικὸν γυμνασιον. εἰ δὲ δὴ καὶ φύξις τις
ἐπὶ τοῖς ἀφροδιτοῖς ἐγγίγοιτο, καὶ κατὰ τοῦτο ἀν εἴη τῷ
παρασκευαστικῷ γυμνασιῳ χορηστέον, ἐπεγίσει τὸν τοῦ
θερευότητα τῆς δὲ ὥρας τοῦ ἔτους ἐπιτρέποντος, οὐδὲ τοῦ
ψυχολογίας ἀφεκτέον. ἐδέσματα δὲ τῷ πλήθει μὲν ἐλα-
τω, τῇ ποιότητῃ δὲ καὶ ὑγρότερᾳ δοτέον, ἵνα καὶ πενη-
καλὸς αὐτὸς, καὶ τὴν ἀφροδιτῶν ἐπανορθώσηται ξηρότητα.
καὶ δὲ οὐδὲ ψυχούτερα τὴν κατάστατην, ἀλλὰ τῆς μέσης ιδεῖς

Ed. Val. IV. (302.)

agis quae
corpori
habent
infirmitatē
nt pituita
moxium
is continua
Quin et
calefact
em cōm
e noī
am mī
r coītū
ebriūtū
it. Qu
a rebus
otum dī
orum moe

nem moestū ac spēi expertes evaserint; haec vero omnia
quam primum veneris usu sedata fuisse. Haec mihi conti-
derant magnopere laedere videtur seminis retentio, in
quibus ipsum tum natura deterioris est succi, tum copio-
sus εἰς et otiosior vita, et veneris usus prius quidem
frequenter, postea vero assiduim abstinuerunt. Qui ro-
buli at juvenes sunt, his corporis habitus in raritatem
potius quam rares in imbecillitatem mutatur; at iis qua-
dam sit emendatio per ea, quae cogunt et constringunt,
alis est praeparans exercitatio. Si vero etiam aliqua
per segeratio post venerem corporibus oboriatur, erit
etiam exortatione praeparante ob eam causam utendum;
calore raro excitat. Concedente vero anni tempestate
et frigido adīcio haud erit abstinentium. Edulia vero
et copia gaudū parciora, qualitate vero humidiora exhi-
benda, ut tum probe ipsa concoquantur, tum a venere
contra factas emendetur. Sed oportet neque tempe-
rātamento frigidiora, sed media calefacientium specie ipsa

BnF
MSS

